

ŠKOLA
PODPORUJÍCÍ ZDRAVÍ

Jaselský kurýř

ŠKOLNÍ
ČASOPIS ROKU

1. místo
v kategorii - střední školy v Jihomoravském kraji 2018
časopisu
Jaselský kurýř

5/2021 - 40. vydání

Obsah

Soutěž „O nejinspirativnější středoškolský časopis“	3
Literární soutěž – Můj nejkrásnější zážitek (vítězná práce)	4
Toulavé boty – Řím.....	7
Odborná konference ošetřovatelství	15
Pomoc odborných učitelek při očkování.....	19
Pozdrav z Covidové JIP FN Bohunice a FNUSA.....	23
Světová škola.....	24
Život seniorů v Africe a Asii.....	25
Zajímavý koníček – Volejbal.....	28
Úvaha – Já a sport.....	29
Můj nejzajímavější sportovní zážitek (část 2).....	31
Sport, který mě nezaujal (část 2).....	34
Online pečení – Řezy margot.....	37
Recept.....	39
Poznej svého učitele.....	40
Vyslechni svého učitele... Tentokrát s Janou Soudkovou.....	42
Tajemný předmět.....	46
Rébus.....	47
Zpátky do autoškoly.....	49
Kronika.....	50
Kde nás najdete?	58

Soutěž „O nejinspirativnější středoškolský časopis“ – vyhlášení vítězů dvanáctého ročníku

KATEGORIE STŘEDOŠKOLSKÁ POEZIE

1. místo – cena 1 000 Kč
Dita Matějková, Masarykovo gymnázium Příbor, 4. A

KATEGORIE TIŠTĚNÝ ČASOPIS 2020

1. místo – cena 3 000 Kč
Školník, Gymnázium Mladá Boleslav, Palackého
2. místo – cena 2 000 Kč
TRUŇK, Gymnázium Uherské hradiště
3. místo – cena 1 000 Kč
Vedněměsíčník, Biskupské gymnázium J. N. Neumanna České Budějovice

Finalisté soutěže bez dalšího pořadí

- **Jaselský Kurýr, Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská, příspěvková organizace**
- GYBEAT, Gymnázium Budějovická
- Gústav, Gymnázium Rožnov pod Radhoštěm
- Agro magazín, Soukromá střední škola zemědělská s.r.o.
- Šaldoviny, Gymnázium F. X. Šaldy v Liberci
- Kompot, Gymnázium Praha 9
- OA Očko, Obchodní akademie a VOŠS

KATEGORIE E-ČASOPIS 2020

1. místo cena 3.000 Kč
TRUŇK, Gymnázium Uherské hradiště
2. místo cena 2.000 Kč
Školník, Gymnázium Mladá Boleslav, Palackého
3. místo cena 1.000 Kč
Vedněměsíčník, Biskupské gymnázium J. N. Neumanna České Budějovice

Finalisté soutěže bez dalšího pořadí

- Gymplátek-Gymnázium Nový Jičín, př.or.
- LUŠTĚNINY, Doctrina-Podještědské gymnázium, Liberec.
- Gilotina, Gymnázium Brno-Řečkovice
- ECHO, Střední průmyslová a umělecká škola, příspěvková organizace, Hodonín
- Restart, Masarykovo gymnázium Příbor, p.o.
- **Jaselský Kurýr, Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská, příspěvková organizace**
- Lercháč, Cyrilometodějské gymnázium a střední odborná škola pedagogická Brno

Zdálo se mi, že čas utekl jako voda. Před rokem, jsem se dozvěděla o hobby dostihové soutěži, která se poprvé po dlouhé době měla konat v Brně na okruhu Dvorska. Dnes tady stojím vedle svého koně a čekám, než zavolají naše číslo 23. Začínám být více a více nervózní. Mám knedlík v krku a cítím, jak se třesu. Kdykoliv na mě někdo promluví, jen se usměju a kývnu, aniž bych věděla, co říká.

Rocky Rain, můj kůň, stojí vedle mě a neví, kam se koukat dřív. Podobně jako já. Všude kolem nás je plno lidí a dvakrát více koní. Každý kůň je už nasedlaný a překrytý dečkou, aby mu nebyla zima v tomto březnovém ránu.

Když se na Rockyho podívám, tak si dodám odvalu. Vidím vysokého statného hřebce s hnědým tělem a černýma nohama. Jeho srst se leskne na ranním slunci, hlavu má pevně zvednutou a uši natažené dopředu. Nozdry má rozšířené a silně funí. Je možná stejně nervózní jako já.

Odtrhnu od něj pohled a myslím opět na to, že za chvíli budeme na řadě my.

„Mirku, podrž mi Rokyša, jdu do auta pro sedlo,“ volám na svého trenéra. Starší muž menší postavy přidrží Rockyho za uzdečku a já odcházím pro sedlo.

Naše stříbrná Octavia je odemčená, tak vytáhnu sedlo a vracím se zpět. Sedlo mi připadá těžší než včera. Možná je to proto, že jsem se dobře nevyspala ze stresu.

Vracím se zpět k Rockymu. Po celém obvodu daleko od dráhy je plno aut. Procházím mezi nimi a v odrazu oken aut vidím sebe v tmavě růžové bundě s číslem 23, bílých rajtkách a ve vysokých černých jezdeckých botách. Usmívám se. Na tento den jsem se těšila a dnes je to tady.

Najednou ztuhnu. Všude kolem je sice ruch a koně chvílemi i řehtají, ale toto řehtání je velmi zběsilé a především povědomé. Pohltí mě pocit strachu a rozběhnu se.

Utíkám rychle jak to jen jde a hlavou se mi honí nejrůznější myšlenky. Lidé kolem nadávají a křičí na mě, že se tady běhat nesmí, ale jejich řeči rychle opouštím a nezastavuji se. *Prosím, ať to není Roky.* Avšak bohužel je. Odložím sedlo a pospíchám za ním.

Rocky se staví na zadní a lidi kolem něj poskakují jako splašení. Nějaký malý kluk koně tahá za přepadené otěže a tím ho mlátí udidlem do zubů.

„Okamžitě ho pusť!“ odstrčím ho a přeberu si otěže. Rocky se začíná zklidňovat. „To tě doma neučili, že k cizím koním se nechodí?“ skoro ječím, jsem opravdu vytočená. *Copak si rodiče neumí pohlídat vlastní dítě?!* Sedí na zemi a vyděšeně se na mě dívá. Možná jsem do něj vrazila více, než jsem chtěla.

Sehnu se a přejíždím Rockymu rukou po nohách, jestli se neodřel nebo jinak neporanil. Když nic nenajdu, kousek se s Rockym procházíme a jeho chod je pravidelný. Ulevilo se mi, je v pořádku.

Otočím se zpět na chlapce. Stále sedí na zemi a vyděšeně kouká. „Co tě to napadlo?“ tentokrát se ptám mírněji. Stále mi neodpovídá, tak mu podávám ruku a zvedám ze země. „Můžeš mi říct, proč si to udělal? Mohl sis ublížit.“ Nic. Neustále vidím v jeho tváři ten vyděšený výraz, a tak to vzdávám, je v šoku a já nemám tolik času. „Dobře. Tak už hlavně nic takového nikdy nedělej. Ne u cizích koní. Upaluj k rodičům.“

Otáčím se a pomalu s Rockym odcházíme, když v tom mě chytí menší ruka za paži. Chlapec, jehož jméno neznám, mě zastavil a ukazuje prstem na skupinku lidí s koněm, pravděpodobně soupeři. Prohlížím si je a chci se chlapce zeptat, proč na ně ukazuje, ale už utekl pryč.

Vracíme se s Rockym pro sedlo. Rychle sedlám a z levé strany koně dotahuju podbřišník. Už nemáme moc času. Při dotahování silně cuká hlavou. Taky by se mi nelíbilo nosit něco takového, proto s Rockym někdy vyjedeme ven, dokonce i na trénink, bez sedla.

„Tak tady seš. Hledal jsem vás. Za chvíli jste na řadě,“ říká můj trenér, co se najednou objevil za mnou. „Kde si byl? Proč si Rockyho nedržel? Začal se stavět na zadní a stál u něj nějaký kluk!“

„Já tam byl, ale pak za mnou přišel pořadatel, že se losují čísla startovních boxů a slíbil mi, že ho podrží, než přijdu.“

„Tak kde sakra byl! Víš, co se mohlo všechno stát, když se splašil?“

„Vím to a omlouvám se. Ani nevím, že se splašil. Myslel jsem si, že tu bude, když mi to slíbil. Ale teď to neřeš, teď se soustřeď na dostih, ano?“

„Ano,“ kývnu hlavou na souhlas a promýšlím si naši strategii.

„Hlavně buď v klidu a zbytečně se nenervuj. Jezdcův kůň vždy soucítí s jezdcem,“ usmál se na mě, poplácal mě po rameni a pomohl mi nasednout na Rockyho.

V hlavě mi opět problikne myšlenka, co mi ten kluk chtěl říct. Ale brzy mě zase opouští, protože zaznělo naše číslo a je čas dostavit se do startovních boxů.

Rockymu se tam moc nechce a já se mu nedivím, taky nemám ráda stísněné prostory. „Hodně štěstí. Nemusíš vyhrát, hlavně si to oba užijte,“ usmívá se na mě trenér, poplácává Rockyho po zadku a vede nás do boxu. Boxy se zavírají a začíná odpočet.

Do výstřelu zbývá deset vteřin a já si periferně všimnu, jak mi jezdčyně číslo 14 vedle v pravém boxu kouká na podbřišník a směje se. Neřeším ji a pohladím Rockyho. „To zvládneme, věřím ti,“ pošeptám Rockymu. Zazněl výstřel a boxy se otvírají.

Nemusím Rockyho téměř vůbec pobídnout, okamžitě vybíhá. Hned si stoupnu do stehenního sedu a předháníme se s ostatními. Běžíme jako s větrem o závod

a dostáváme se do čela skupiny koní. *Vskutku, nejkrásnější pohled je ze hřbetu koně.* Běžíme a běžíme a dostáváme se k první zatáčce, kterou probíháme ve vedení. Slyším rozhlas, jak hlásí, že se k nám blíží číslo 14. V platformě před námi je na číslo 14 záběr, a vidím, jak svého koně mlátí bičem o sto šest, aby se k nám dostali. Jsem pyšná na Rockyho, který běží sám od sebe, téměř bez pobízení, bič ani nemám.

Probíháme druhou zatáčkou a blížíme se ke třetí. Rocky utíká jako o život, funí a uši má napnuté dopředu. Baví ho to, a mě taky.

Jsme těsně před třetí zatáčkou a jezdce číslo 14 nás vytlačuje z původní pozice. Jelikož vím, že můj Rocky je rychlejší než její kůň, tak Rockyho zpomaluji a obíhám ji zadem. Dostáváme se do zatáčky a Rocky dělá dlouhý skok, aby koně předběhl. Jakmile doskočil, cítila jsem pod sebou silné prasknutí. Nestíhám zareagovat a padám i se sedlem na zem.

Ležím na zemi a snažím se vybavit si, co se stalo. Zvedám se, všechno mě bolí. Ohlížím se a Rocky nikde. Všichni se už blíží ke čtvrté, a také poslední, zatáčce. Nejspíš je tam i Rocky. Dívám se na sedlo vedle mě. *Jak se mohlo povolit?!* Pozorně si ho prohlížím a okamžitě mě zalije obrovská vlna vzteku. Podbřišník je u gumy řemenů rozřezaný z pravé strany, která se nedotahuje. *Proto jsem si toho nevšimla. Proto mi podbřišník jezdce číslo 14 kontrolovala. Proto na něj ten chlapec ukazoval, a proto Rockyho vyplašili a já nechala sedlo bez dozoru.* Mám obrovskou zlost a zároveň jsem smutná. *Jak to mohla udělat? Proč?*

Náhle mě z myšlení vytrhne blízký dupot kopyt. Otočím se a veškerá zlost je pryč. Rocky se vrátil. Hladím si ho a děkuji mu. Začne hrabat kopytem jako signál netrpělivosti. Kývnu. Sundám mu veškeré vybavení, nasednu na něj a běžíme bez jakéhokoliv omezení. *Toto je nejkrásnější pocit na světě.*

Doháníme skupinku koní, houpeme se jako jeden, jsme v dokonalém souznění. Slyším, že o nás rozhlas mluví, ale nerozumím jim, soustředím se jen na koně.

Doháníme je. Rocky běží a běží a nic ho nezastaví. Dostáváme se přes koně opět do čela skupiny. Do poslední zatáčky zbývá necelých dvě sta metrů. Blížíme se k jezdce číslo 14, která na nás nevěřičně kouká. Zamračím se na ni a Rocky je předbíhá z vnitřní strany, aby nás nemohli předjet. Stále běžíme a za pár vteřin dobíháme jako první do cíle.

Publikum křičí radostí a já jsem v tuto chvíli nejšťastnější na světě. Plácám Rockyho po krku a chválím ho. I přes několik modřin a naražených kostí byl toto můj nejkrásnější zážitek.

Do krásného italského města jsem se vydala před dvěma lety sama a na poslední chvíli. Letěla jsem tam na pár dní, bez nějakého očekávání, bez plánů, možná s jediným, užít si sama sebe, a to se myslím i zadařilo.

Ubytování jsem tentokrát neřešila před Airbnb, ale našla jsem si hostel, ve kterém jsou jenom ženy. Doporučuji, kdyby někdo hledal ubytování a nechtěl by bydlet i s muži dohromady, Hostelworld. Tam si můžete vybrat, s kým chcete bydlet, buď je jenom hostel pro muže nebo pro ženy a jako poslední všichni dohromady. Mají i appku, kde je vše krásně přehledné. Bydlela jsem s dalšími dvěma slečnami a sociálka byla společná na chodbě. S jednou slečnou jsem se dala do řeči a ještě ten den jsme společně vyrazily na jídlo a podívat se po okolí.

Řím mě uchvátil. Krásné město, plných krásných a malinkých uliček. Všude stromy, restaurace a kavárny. Lidé seděli na schodech u kostelů a povídali si a popíjeli alkohol. Nutně jsem musela samozřejmě na pizzu. Našly jsme krásnou restauraci a seděly jsme venku. Nad námi byla květná ozdoba a celkově tam vládla příjemná atmosféra. Objednaly jsme si pizzu a nějaký ten alkohol a po jídle jsme se šly projít po okolí.

Další den jsem strávila sama, což byl můj účel. Chodila jsem hlavně pěšky, takže jsem denně nachodila tak 25 km a nejdřív jsem musela vidět Coloseum. Sice tam bylo plno lidí, ale byla to nádhera. Našla jsem si kousek místa, kde jsem si jenom sedla a koukala a vnímala tu historii kolem sebe. Dovnitř jsem nešla, už kvůli frontě, kterou jsem tam nechtěla vystát, ale i kvůli vstupné. Kousek od Colosea se nachází Forum Romanum, kde se projdete po Posvátné cestě Via Sacra kolem Aemiliovy baziliky, vítězného oblouku Septima Severa, Caesarovy kurie, řečnické tribuny i Zlatého milníku, ke kterému do Říma už kdysi dávno vedly všechny cesty.

Dále jsem nějakým způsobem došla k Panteonu, který se nachází na Piazza della Rotondo. Zašla jsem do nějaké uličky, kde bylo nejméně lidí a našla jsem si tam restauraci. Objednala jsem si těstoviny a k tomu pití – Limoncello. Čekala jsem nějakou limonádu. Vážení, to mělo grády. Byla to limonáda z limetek se šampaňským. No musela jsem si tam ještě nějakou chvíli posedět, abych došla domů. Horko a alkohol není nejlepší nápad. Ke konci dne jsem se potulovala po Římě a nasávala tu historii a krásu.

Na druhý den jsem se domluvila se spolubydlící, že zajdeme spolu na procházku po městě. Zašly jsme nejdříve na náměstí Navona, kde se nachází Berniniho fontána čtyř řek a potom jsme zašly do parku Villa Borghese, kde jsme si daly kafičko a něco dobrého a když půjdete zpět do města, narazíte na menší vyhlídku, kde budete mít celý Řím jako na dlaní.

Dostaly jsme se na náměstí Piazza del Popolo, dále jsme to prošly ke Španělským schodům a další zastávka byla Fontana di Trevi, kterou nemusím představovat (fontána zamilovaných, a to doslova). Po odpočinku jsme přešly na druhou stranu řeky a dostaly jsme se k Supreme Court of Cassation a dále k Andělskému hradu.

Na další den měla spolubydlící zaplacenou vstupenku do Vatikánu, mě to tam až tak netáhlo, tak jsem se rozhodla projít si Řím ještě jednou a sama, čekal mě poslední den v Římě. Dala jsem si poklidnou snídani kousek od hostelu, nikam jsem nespěchala, věděla jsem, že času mám dost. A dále jsem si prošla skoro stejnou cestu, jako včera. Zastavila jsem se na další dobu u Fontana di Trevi. Našla jsem si místečko k posezení, a tak seděla a přemýšlela. Přisedl si ke mně jeden Ital a začal se se mnou vybavovat, mě to nevadí, ráda si pokecám, ale začal už být dotěrný. Tak vám, asi teď holčákům poradím, řekla jsem mu, že jsem těhotná a nemám zájem 😊 Chvilku tam seděl a snažil se ze mě dostat nějaké informace, ale co já vím něco o těhotenství, tak jsem doufala, že nezjistí, že lžu. Ale zabralo to a raději se sebral a odešel. Po nějaké době požádal přede mnou pán svoji přítelkyni o ruku, tak to byl takový milý zážitek a vy si potom řeknete, že jste v tom nejromantičtějším městě sama, ale mělo to nějaký důvod. Samozřejmě, že i já jsem si tam hodila mincí a něco si přála :D a třeba se to splní.

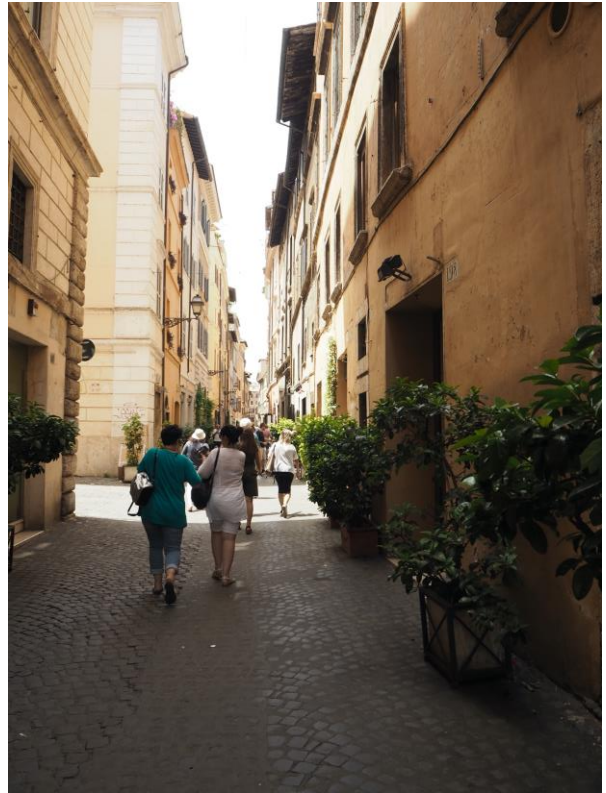
Vím, že je těžké v této době cestovat, musíte se testovat a jsou různá opatření. Ale pokud se mezi Vámi najde někdo, kdo neví kam se hnout, co dělat, doporučuji odjet. Nemusí to být Řím a nemusí to být koneckonců ani cizina. Ale pokud mohu mluvit za sebe, mě tato cesta, i když byla krátká, neskutečně pomohla a ujasnila jsem si, co je pro mě prioritní, a co mohu odložit. Žijeme jenom jednou a je potřeba si ten život užít, i když je situace jaká je.

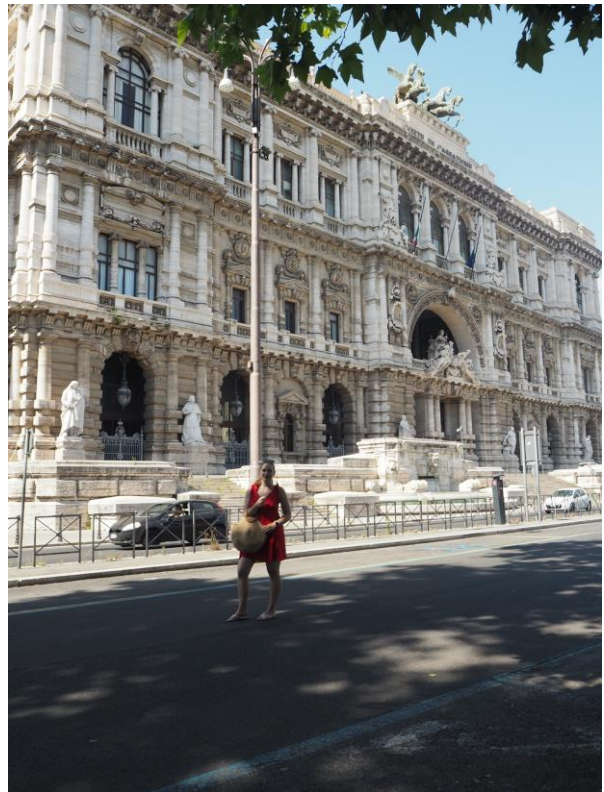

„Starajíce se o štěstí jiných, nacházíme své vlastní“

Pomoc, podpora a péče nejen v období Covid 19

Dne 14. dubna 2021 se uskutečnila již II. on-line celostátní odborná konference ošetřovatelství, pořádaná v rámci projektu Implementace IKAP JMK II s registračním číslem CZ.02.3.68/0.0/0.0/19_078/0017177 v rámci Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání.

Smyslem a hlavní myšlenkou tohoto projektu pro oblast zdravotnictví je podporovat na všech zdravotnických školách v Jihomoravském kraji kvalitní výuku a důkladně připravit žáky pro praxi.

Vzhledem k přetrvávající epidemiologické situaci musela tato konference opět proběhnout on-line formou. Pořadatelem se stala Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská, příspěvková organizace.

Úvodním slovem on-line akci zahájila a přivítala všechny přihlášené ředitelka školy

PhDr. Zuzana Číková. Mezi vzácnými hosty byli:

Mgr. Jiří Nantl, náměstek hejtmána Jihomoravského kraje pro oblast vzdělávání a chytrého regionu, RNDr. Hana Slobodníková, vedoucí oddělení odboru školství, oddělení vzdělávání, Mgr. Lucien Rozprým, zástupce JMK, odbor školství, oddělení prevence a volnočasových aktivit a hlavní manažer projektu IKAP JMK II Ing. Pavel Fiedler, odborný garant aktivit projektu, odbor školství, oddělení prevence a volnočasových aktivit.

PhDr. Číková předala slovo panu Mgr. Jiřímu Nantlovi. Pan náměstek velmi pozitivně zhodnotil pořádání této akce v současné době a práci v rámci celého projektu.

Celou konferencí provázela Mgr. Martina Cahová, předsedkyně metodického sdružení ošetřovatelství. V úvodu seznámila všechny účastníky s pravidly a organizací akce. Celkem bylo on-line přihlášeno 101 pedagogů ze zmíněných škol a žáci z přihlášených zdravotnických škol. Po každé přednášce měli přihlášení možnost pokládat přednášejícímu otázky pomocí chatu. Této možnosti bylo u každé přednášky hojně využito.

Organizátoři akce se snažili získat pro tuto konferenci zajímavé a přínosné přednášky, podařilo se oslovit i uznávané a známé osobnosti.

Přednášející a téma jejich výstupu:

Mgr. et Mgr. Marek Vácha, Ph.D., přednosta Ústavu etiky a humanitních studií 3. Lékařské fakulty Univerzity Karlovy

Téma: Vize z krize

Bc. Yvona Grünwaldová, FN Brno, všeobecná sestra, KARIM – ORIM II.

Téma: Naše zkušenost s morbidně obézním pacientem

MUDr. Kateřina Fialová, PhD., Masarykova univerzita, Lékařská fakulta

Téma: Miminka do dlaně

Mgr. Monika Antonová, FN Brno, chirurgická klinika, stomická sestra

Téma: Komplexní péče o pacienta se stomií ve stomické poradně

MUDr. Jan Richter, Nemocnice Milosrdných bratří, lékař interního oddělení

Téma: COVID 19

MUDr. Radkin Honzák, CSc., český psychiatr, publicista a vysokoškolský pedagog

Téma: Strategie přežití z pohledu psychiatra

Konference přinesla velké množství nových odborných poznatků z různých oblastí ošetřovatelství a medicíny.

Všichni účastníci obdrželi emailem potvrzení o účasti a vyhodnotili evaluační dotazník, který se zaměřil na zhodnocení jednotlivých přednášek, technického zajištění a návrhy témat pro další konference.

Celý realizační tým v čele s ředitelkou školy PhDr. Zuzanou Číkovou má velkou radost, že se tato akce vydařila a přinesla všem zúčastněným pohodu, energii a naději v lepší zítřky v této nelehké době.

Jednotlivé záznamy přednášek naleznete zde:

<https://www.szs-jaselska.cz/projekty/implementace-rap-jmk-ii/konference/>

Očkování a SZŠ Brno, Jaselská

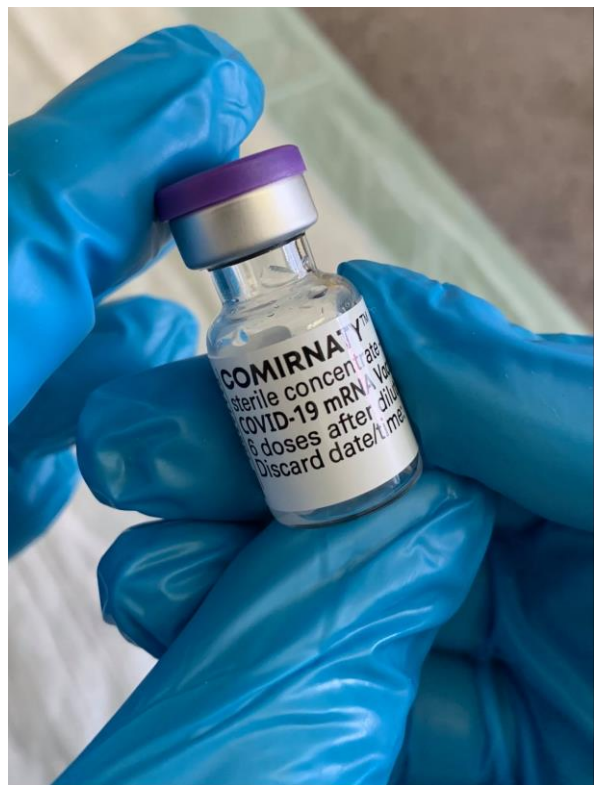
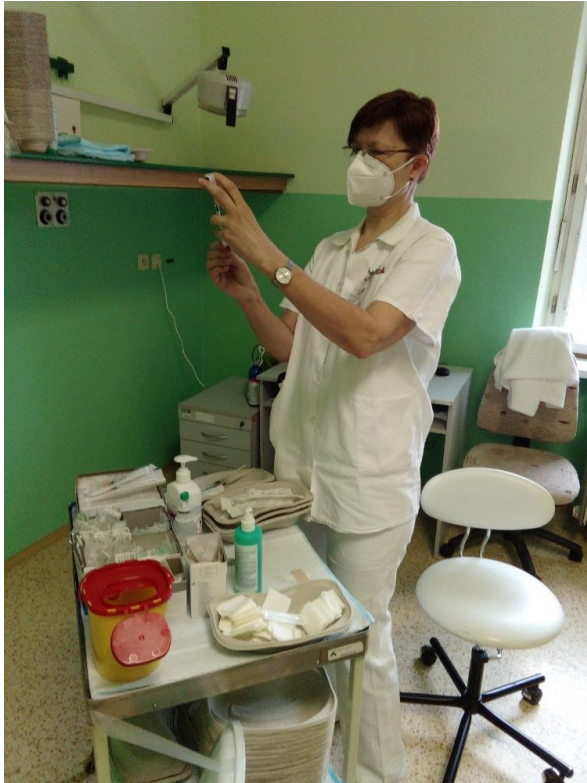
Ve dnech, kdy žáci 3. ročníků oboru praktická sestra nastoupili na pomoc nemocnicím, pomáhala skupina odborných vyučujících v očkovacích centrech Fakultní nemocnice u svaté Anny a v Hustopečích. Vyučující pracovaly vždy od 7.00 do 15.00, střídaly se od pondělí do pátku ve dnech od 16.3 do 16.4.2021. Zapojily se do očkovacích týmů, připravovaly, ředily očkovačím látky, aplikovaly. Výraznou součástí této pomoci byla i komunikace, vysvětlení, empatie a čas věnovaný očkovaným.

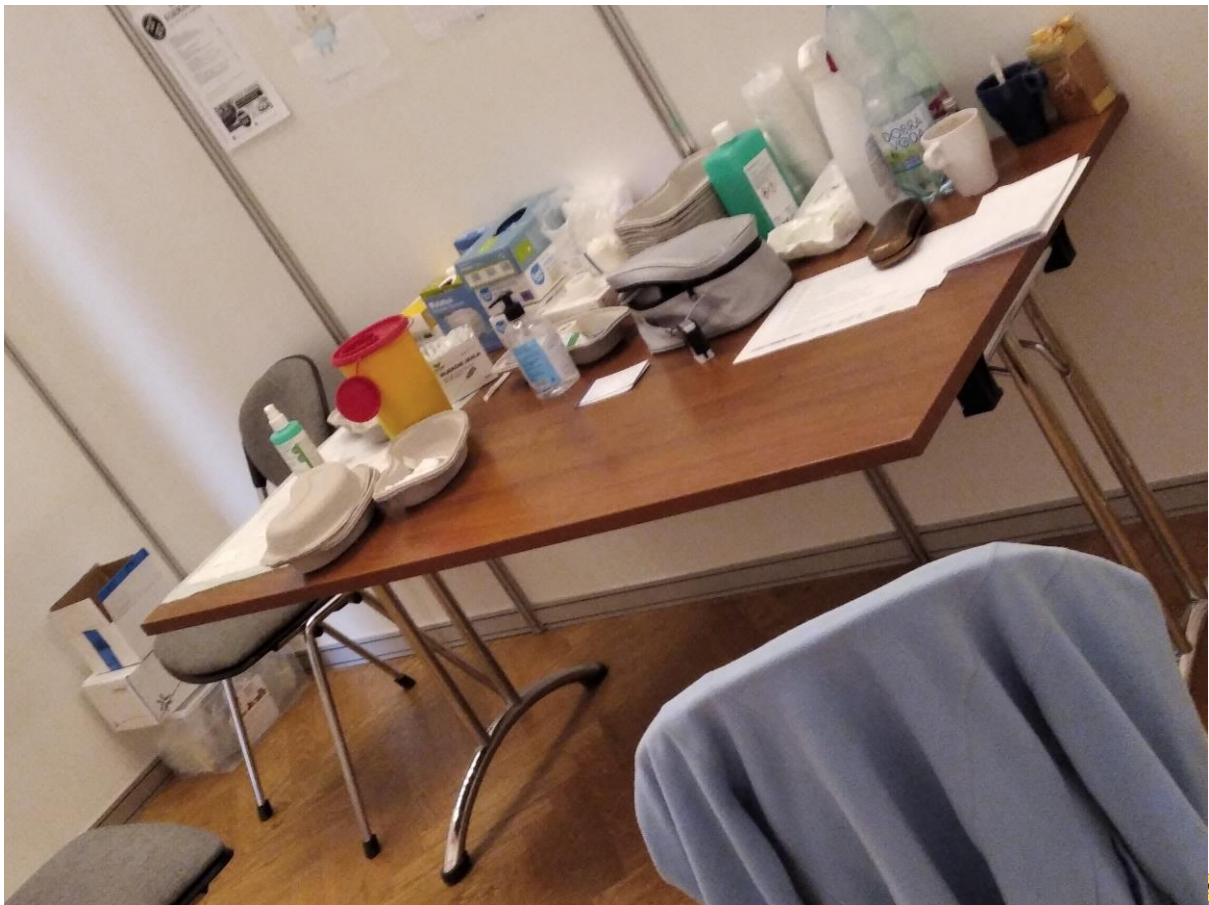
Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská je hrdá na své žáky i učitele, kteří v době krize pomáhali a pomáhají v nemocnicích a v očkovacích centrech.

Každá podaná dávka očkování má smysl a význam, pomáhá snížit počty nakažených a hospitalizovaných v nemocnicích, snižuje zátěž zdravotnického personálu, přináší naději na uvolnění opatření, návrat dětí do škol a celé zemi naději, že už bude lépe. A my jsme rády, že naše vyučující, které podaly během měsíce 2800 dávek, přispěly k této pomoci.

POJĎTE DO TOHO S NÁMI

Vyzýváme naše partnery, Domovy pro seniory, sociální zařízení i širokou veřejnost!

VAŘTE A PEČTE S BABIČKOU A DĚDEČKEM!!!

Naše motto pro tento měsíc:

Pokud dostaneš možnost strávit čas ve společnosti prarodičů, měj na paměti,
že právě tato chvíle může být ta poslední.

Zdravotní péče v Africe není na tak dobré úrovni jako třeba v Evropě. V této části světa se potýkají s velkým nedostatkem zdravotnických zařízení, lékařů a léků. Na léčbu mají většinou nárok pouze ti, kteří mají peníze nebo kontakty.

Nejčastějšími problémy jsou nemoci, jako je například AIDS, malárie a velká část populace rovněž trpí podvýživou. Dětská úmrtnost je až 50 %. Často se umírá i na banální poranění. V Africe nedokáží rozlišit například nádor jater od namožení z práce a sterilní nástroje nejsou tak populární.

Další problémy zde způsobuje infikovaná voda z řek, do které se vylévají výkaly. Tato voda zároveň se i pije, což ukazuje na to, že hygiena není na dobré úrovni.

Do důchodu odchází Afričan ve věku určenému podle druhu práce, kterou vykonával. 48 % populace ale důchod nepobírá a zbylých 52 % pobírá. Je ovšem nedostatečný pro běžnou obživu.

V Asii vypadá situace v některých oblastech podobně jako v Africe. Špatná kvalita vody a její nedostatek je i v tomto světadílu velkým problémem.

Z důvodu přelidnění se v nemocnicích hospitalizují jen akutní případy a někteří pacienti čekají na zdravotnickou péči i celé dny. Za lůžko v nemocnici, léky a zákroky si platí nemocný sám, pojišťovna nic neproplácí. Nejčastější forma péče o nemocného v Asii vypadá tak, že se o nemocného stará rodinný příslušník.

Odchod do důchodu je v 65 letech a senior pobírá 34 % z původní mzdy. Důchod ale dostávají pouze ti, kteří pracovali ve státním zaměstnání nebo byli ve válce.

Volejbal je sport, který se nemusí asi nikomu představovat. Populární kolektivní hra, která se dá ve volném stylu hrát v libovolném počtu hráčů. Oficiálně se volejbal hraje šest na šest hráčů: „šestkový volejbal“ a plážový „Beach volejbal“, který se hraje dva na dva hráče.

Oficiální soutěže v České republice stoupají na popularitě a každé druhé malé město má svůj vlastní volejbalový tým. Jeden z nejúspěšnějších týmů naší republiky je právě brněnský tým s názvem Volejbal Brno. Volejbal Brno je rozsáhlý tým, který hraje extraligu mužů.

Vstoupit do týmu můžete už v přípravce, okolo osmého roku, postupným tréninkem a s věkem postupujete na žáka a následně na kadeta a juniora. Každá kategorie má svoji soutěž. Přípravka je zaměřená na fyzickou přípravu žáků, kteří se teprve s volejbalem budou seznamovat. Žáci už začínají trénovat jednotlivé postoje a údery s míčem. Kadet začíná být zasvěcován do pravidel hry a trénuje se hlavně fyzická kondice a samotná hra. Junioři už jsou většinou sehraný začínající tým, který je udržován v kondici a tréninky jsou pro ně povinností větší, než škola. Přední tým Volejbalu Brno hraje extraligu po celé republice a Evropě. Globálně slaví úspěchy a prosperuje. Měl jsem tu čest pár let docházet a trénovat pod profesionálním vedením trenérů. Úspěchy jsem sice neslavil, ale byl to sport. Po příchodu na střední školu už nezbyl na trénování čas a ani energie. Přesto si volejbal občas rád zahraji. Volejbal je dobrá příležitost seznámit se s lidmi a trochu se hýbat. Pravidla se dají přizpůsobit dle počtu a úrovně schopností hráčů, proto může hrát volejbal skoro každý.

Proč se sportu nevěnuji?

Už od mala jsem byl veden ke sportovním aktivitám. Jedna z prvních aktivit, kterou jsem kdy dělal, byl fotbal, jelikož jsem bydlel na vesnici, byl to nejrozšířenější a nejvíce běžný sport /hra. Tento sport mi nijak nešel a vždy jsem byl donucen ho hrát na nátlak ostatních dětí, to jsem si začal nedobrovolně stavět odpor k této aktivitě. Myslím si, že se mi žádný sport neosvědčil jako "pro mě dobrý", už jen kvůli tomu, jakou dřinu musí člověk vynaložit k tréninku a dostat se přes kvantum potu, který vyloženě nesnáším, aby mohl daný sport začít dělat.

Sport pomáhá, nebo ne?

Jsem si jistý, že na tuto otázku nelze říct ne, protože nám pomáhá jak po fyzické stránce tím, že vypadáme "vysportovaně", zlepšuje se nám výdrž, máme lepší krevní tlak, tak i po stránce psychické, cítíme se skvěle, neunavíme se tak brzy, vypadáme i tělesně přitažlivě pro opačné / stejné pohlaví a tím si také lehce získáme partnera/ku. Ale na stranu druhou, přehnaná aktivita a zátěž mohou vést ke kloubním onemocněním a jiným chorobám, ně nadarmo se říká "sportem ku trvalé invaliditě".

Chtěl jsem se sportu někdy věnovat?

Sportu ne, ale chtěl jsem něco málo shodit z mého přebytečného tukového obalu, který ačkoliv nerad a ně svojí primární vinou byl vypěstován, chci shodit pouze a jen proto, abych vypadal více atraktivně a pro mé vytoužené povolání zdravotnického záchranáře byl přijat do učení.

Mám strach a nebo proč nechci?

Mám dojem, že za mojí nechuť ke sportovním aktivitám musíme zajít do minulosti. Už když jsem byl malý, měl jsem rodinné problémy, mamka mě musela živit sama a já jsem neměl žádný mužský vzor, jediné, co jsem si naštěstí nedokázal osvojit, tak byly negativní vlastnosti od bývalých partnerů, navíc díky tomuto jsem jako dítě strádal, začal jsem si budovat větší tukovou hmotu na svojí "obranu" a to dle mého názoru vše jen zhoršovalo.

Nějaký sport přece musí být, který by stál za zkoušku, ne?

Mám pocit že ano, dva sporty bych opravdu chtěl zkusit. Prvním z nich je střelba, buď z luku nebo z pušky. Díky tomu, že mám rád střelné zbraně a zajímám se o ně, tak by mi to, dle mého

přesvědčení, sedlo. Druhý sport by byl určitě šermířství. Myslím, že díky zájmu o historii různých bojových technik s meči a jinými útočnými zbraněmi bych mohl být schopen se dobře naučit různá postavení a výpady / krytí a podávat tak dobré výkony.

Můj nejzajímavější sportovní zážitek (část 2)

Autor: Žáci 4B

SK Líšeň a jejich postup do druhé ligy

Mým nejzajímavějším sportovním zážitkem byl zápas, kdy Líšeň postoupila do druhé ligy. Proč právě tento zážitek? Za SKL totiž hraje i můj přítel, tak jsem na tento zápas jela jako na každý jiný. Toto utkání se hrálo v Hodoníně a tento den byl velmi výjimečný, protože se zapsal do dějin SKL. Líšeň musela porazit jejich soupeře a taky musela doufat, že Frýdek-Místek ztratí alespoň nějaký bod, protože tyto dva týmy bojovaly o účast ve druhé lize. Zápas začal a Líšeň byla po celou dobu lepším týmem. První poločas skončil 1:1. Běžela právě 78. minuta a centr z pravé strany do vápna Hodonína na jehož konci byl jeden hráč, dal rozhodující gól. Proč právě on? To nechápal nikdo, protože tento hráč nepatřil k těm nejlepším ani k těm průměrným, patřil spíš k podprůměrným. Byla to asi náhoda, která skončila šťastně. Zápas dále pokračoval a Hodonín začínal tlačit. Líšeň se stále bránila a v 85. minutě měl soupeř velkou šanci a Líšeň velké štěstí. Líšeňský brankář si zasloužil velkou pochvalu, a proč právě on? Jelikož chytil jasný gól. V průběhu utkání jsem samozřejmě sledovala skóre Frýdku-Místku a on jako zázrakem prohrával. V Hodoníně pískl rozhodčí konec, kdy Líšeň vyhrála 2:1 a líšeňští hráči čekali, jak dopadne zápas Frýdku. A on prohrál. Jak se to stalo? To si do teď nedokážeme nikdo vysvětlit. Nastala velká radost, protože Líšeň postoupila do druhé ligy. Nikdo nečekal, že by to Líšeň mohla někdy dokázat. Tohle byl opravdu nejkrásnější zážitek.

S velkou radostí jsem navštěvovala sportovní sekci karate. Cvičili jsme v jedné z tělocvičen naší školy. Podotýkám, že karate je olympijský sport a patří mezi čtveřici nejpopulárnějších sportů na světě. Brzy jsme měli soutěže. Poprvé jsem se jich zúčastnila. Na soutěž jsem se připravovala předem. Měli jsme dokonce několik hodin cvičení navíc. Účastníky byli karatisté z různých škol našeho města. Mnoho z nich se již opakovaně účastnilo takových soutěží a někteří byli dokonce medailisté. Měla jsem tři soupeře. Dva duely skončily mým vítězstvím. Podle výsledků soutěže jsem se nedostala na vítězné místo. Dlouho jsem se však nezlobila, protože všichni účastníci dostali nádherné dárky. A pohár vítěze soutěže vyhrál účastník naší školy, který se umístil na prvním místě. Soutěže byly pro mě zajímavé a přínosné. Takže jsem si uvědomila, že musím zdokonalit své dovednosti, což znamená, že nemám chybět bez dobrých důvodů.

Tohle není úplně zase tak můj zážitek, ale zažil ho spíše můj bratr, ale já jsem byla u toho. Když mi bylo asi 7 let a bratrovi 12 let, hrál fotbal s naším sousedem, který byl o rok mladší než bratr.

Oba dva hráli za Moutnice. Jezdívají jsme s rodiči na jeho zápasy. Jednou, když měl zápas v nějaké vesnici, už si přesně nepamatuji proti komu to bylo, jen si pamatuji, že byl ten tým hodně dobrý. Takže tým, ve kterém hrál bratr se sousedem asi od začátku věděl, že to nejspíš nedopadne dobře. Hned jak začali hrát, tak začali dávat góly. Kdykoliv se někdo s míčem přiblížil k jejich bráně, vždycky mu míč sebrali. Bratr zrovna měl možnost zabránit gólu od těch druhých, ale takovým způsobem, že ho trefili omylem přímo do obličeje a on upadl do bezvědomí. Všichni za ním samozřejmě šli, jestli je v pořádku, trvalo to malou chvíli, ale hned se probral. Naštěstí mu nic nebylo, ale měl radost z toho, že zabránil poslednímu gólu, i když ti druzí stejně vyhráli 9:0. Prostě to byl vítězný tým a neměli moc velkou možnost nad nimi zvítězit. Byl natolik dobrý, že náš tým nedal ani jeden gól.

Můj nejzajímavější sportovní zážitek nejspíš byl, když jsem se vyskytla na koňských závodech v JC Elliot. Tenkrát se tam pořádaly parkurové závody. Nebyla jsem její součástí jako soutěžící, ale pomáhala jsem zde připravit všechny překážky, nádoby s vodou pro koně, seno a další podobné věci.

Bylo to poměrně náročné, protože náš vedoucí měl poměrně dost jasnou představu o tom, jak to chce, ale po chvíli se rozhodl, že to chce pro změnu jinak. Takže tu představu vlastně neměl. Už jenom ty překážky jsme chystali něco kolem 3 hodin. Potom jsme chystali prostředí, kde by mohli majitelé se svými koňmi chvíli pobýt, než závod začne a kde by si mohli i natrénovat přeskoky.

Nakonec se už chystaly pouze dekorace, které jsme vyvěsily a všechno postupně mohlo začít.

Měla jsem tu možnost se bavit i s těmi, co závodili. Byli to neskutečně úžasní lidé, kteří měli přehled a povědomí o tom, co dělají. Všichni se tam rádi chlubili svými znalostmi o koních.

Nejlepší na tom bylo, když se pouštěla během závodů hudba. Najednou to celé mělo takovou lepší a dynamičtější atmosféru.

Postupně závody začaly a já měla možnost vidět koně na vrcholu jejich sil a snahy. Byla to sice formální událost, ale bylo to vše zároveň velmi uvolněné. Dodnes si pamatuji jednoho koně, který když chodil, tak do toho hlavou pohyboval do rytmu. Bylo zábavné to vidět.

U některých závodníků jsem moc nepochopila, jak se vlastně na svém koni udrželi, protože někteří z nich byli velmi divocí a nespoutaní. Bylo to něco úžasného.

Upřímně si dnes už ani nepamatuji, kdo ty závody vyhrál. Ani si už moc nepamatuji předávání cen nebo jaké ty ceny vlastně pořádně byly.

Můj zážitek? No tak to je určitě jasné a to jsou hasiči. Můj první sport byl u hasičů a začal jsem s tímto sportem už v 6 letech. Ano, byl jsem ještě maličké dítě a poupátko, které vše slyšelo

z historek od svého táty a to od výjezdů až ke sportu. No, nicméně vše začalo na proudnici, takzvaný útok, kde jsem si vedl docela dobře a byl jsem pochválený od vedoucí mladěže. Nicméně po dlouhém tréninku jsem mě vzali na závody mladých hasičů. Byl to můj první závod, kde jsem byl ve stresu, ale zásadně jsem nic nepokazil. Nicméně srdce mi bušelo jak o závod, připadalo mi, že bušelo stejně, jako jsem běžel z proudnicí k terčům, nicméně jsem se zpět postavil na čáru a čekal na výstřel. A ozvalo se BUM! Okamžitě jsem vypálil ke svému proudu a zapojil hadice a utíkal kupředu. Terč jsem trefil a za 10 sekund byl naplněný a na semaforu se ukázalo zelené světýlko. Cítil jsem obrovskou poctu, že se vše povedlo jak mělo. Po nějakém čase jsem byl znovu převelen a to tentokrát na rozdělovač a opět jsem si vedl famózně. A po nějakém čase, co jsem rostl a rostl, jsem v 11 letech byl u cavic a ve svých 14 letech jsem dělal strojníka u mašiny. Toť vše.

Sport, který mě nezaujal (část 2)

Autor: Žáci 4L

Basketball neboli česky „košíková“ je rychlá a dynamická hra, která je založená na taktice a přesných střelách hráčů, kteří se snaží prohodit míč košem.

Basketball mě nikdy moc nezaujal, protože mně nikdy moc nešel a nikdy to nebyl můj oblíbený sport. Na basketballe se mi nikdy moc nelíbilo kvůli práci rukou, která je zapotřebí k práci s balónem. Dále práce nohou a různé finty, které jsou zapotřebí se naučit pro lepší výkon ve hře. Tento sport mě taky znechutili spolužáci z vyšších ročníků na základní škole, kde byli spolužáci bezohlední na ostatní a důsledkem tohoto mě shodili a zlomili mi prsty na ruku. Tudíž se mi tento sport znechutil natolik, že už nemám potřebu jej vyhledávat.

Takže tomuto sportu se nevyhýbám, jenom z něj mám respekt a trochu i strach, ale i přes toto všechno hraju tento sport jenom ve škole, takže nemám obavy, že by mě někdo mohl povalit, protože téměř nikdo se mi váhou nemůže vyrovnat.

Když jsem nad tímto tématem přemýšlela, vždycky jsem chtěla vyzkoušet co nejvíce sportů, abych si na ně udělala, jak se říká, svůj vlastní obrázek. Všechny sporty mají něco do sebe, ale kdybych opravdu měla vybrat jeden sport, byl by to asi golf (doufám, že to sport je).

Golf je jeden jediný sport, který mě naprosto, ale vůbec ničím neláká ani nepřitahuje. Přejde mi to jako aktivita pro boháče, kteří neví, co s penězi. Přejde mi, že v tom sportu není žádný adrenalin, maximálně to, jestli se trefím nebo ne, ale jinak žádná emoce.

Můj názor je, že chodit celý den od jamky k jamce, která každá vypadá úplně stejně, stačí tedy zůstat u jedné, nemá naprosto žádné kouzlo.

Ano, možná se pletu, nejspíš by mě teď stádo golfistů utlouklo holemi s vysvětlováním, jak je golf náročný, tajemný a skvělý. Jak je těžké naučit se stát v postoji a vůbec se do míčku holí trefit a ještě jej přimět, aby letěl a dopadl tam, kam vy chcete. A že ten sport chce hodiny a hodiny pilování techniky.

Je pravda, že ve svém okolí nikoho kdo golf provozuje, neznám a možná proto jsou mé představy o golfu tak moc zkreslené. Kdo ví.

To hlavní ale je, že pro mě golf nikdy nebudevhodný. Já ve sportu potřebuji dynamiku, adrenalin a strašně moc emocí. To je to, co mě u sportu drží.

Většina lidí by se mnou nejspíš nesouhlasila, ale pro mě je „absolutní vrchol nudy“ synonymem pro „biatlon“.

Je to sice hodně populární sport, ale já jsem nikdy nepochopila proč. Je to obrovská, nepřehledná skupina lidí, utíkajících na lyžích a střílejících z malorážné pušky. Není to lyžování ani běh v pravém slova smyslu, střelba v tomto sportu je víc než nezáživná a vzhledem ke vzdálenosti terčů bych řekla, že i poměrně snadno nacvičitelná.

Pokud jde o televizní přenosy tohoto sportu, je tam tolik prostřihů, že obdivuju kohokoliv, kdo se v tom vyzná. Jsou tam nějaká trestná kola, která pouze prodlužují trvání přenosu tohoto zbytečného sportu. Nevidím jediné pozitivum a naprosto nechápu, proč každou zimu běží hodiny a hodiny zápasů.

Uzavřela bych to asi tím, že lidé, co se na biatlon dívají se skutečným zájmem, musí mít neskutečně nudné životy, pokud toto považují za zajímavé či zábavné.

Upřímně řečeno, tohle je pro mě docela záludné téma. Sport jako takový ráda mám, samozřejmě najdou se i takové, na které se podívám, ale normálně je nedělám nebo naopak.

Určitě bych raději napsala o tom, co mě opravdu baví, jenže téma je zadáno opačně. Takže když se nad tím zamyslím, řekla bych asi, že mě moc nezaujala lehká atletika. Řadí se tam běh. Krátký, dlouhý, přespolní, štafetový. Skoky do výšky či dálky. Sportovní chůze nebo víceboj, který všechny dovednosti kombinuje.

Hned vysvětlím, proč se mi to nelíbí. Možná vám to připadne divné, hloupé či směšné, ale tyto disciplíny jsou založeny na lidském pohybu. Intenzivním, rychlém pohybu. Mé plíce zkrátka nestíhají. Někdy mám při tělocviku pocit, jako by běžely někde za mnou.

Další sportovní disciplínou, kterou opravdu v lásce nemám, je šplh. Je jedno, jestli je to na laně nebo na tyči, zkrátka když nemusím, obejdu ho velkým obloukem. Nemám dostatečnou sílu na to, abych se vytáhla nahoru a to je taky důvodem, proč mě tato sportovní disciplína nezaujala.

Co bych ještě mohla zmínit, je asi fotbal. Oproti hokeji, který mám ráda a sleduji hodně zápasů, je to pro mě mnohdy, s prominutím, hra simulantů. Jistě, mají kondici, musí vydržet docela dlouho běhat, denně na sobě pracují, aby se udrželi na profesionální úrovni, ale při sebemenším kontaktu s protihráčem začínají simulovat zranění, a to se mi nelíbí. Jinak s kamarády si fotbal zahrají ráda, ale v televizi se na něho dívat nedokážu.

Sportem, který mě nezaujal je golf a to hned z několika důvodů. Připadá mi nudný a zdlouhavý, nevidím v něm ani něco co by zlepšilo fyzickou kondici, kromě toho, že golfista potřebuje sílu v rukou. Jinak je to z mého pohledu absolutně zbytečný sport (který ani nepovažuji za sport), který provozují snobové - pár golfistů znám, radši bych byla za opak. Dalším sportem, který mě nezaujal je fotbal. I když ho snad všichni na světě milují a připadá jim zábavný, mně přijde přeceňovaný. Sice v něm vidím asi stokrát větší smysl než v golfu, ale i tak mě nebaví. Na druhou stranu musí být náročný po fyzické i psychické stránce.

i přesto mě nebaví. Hodiny tělocviku na základní škole, kdy se hrál fotbal, pro mě byly ještě větší peklo, než ty ostatní hodiny. Hráli jsme v týmech rozdělených na holky a kluky. Asi je jasné, který tým pokaždé vyhrál. Tyto dva sporty mě tedy opravdu nezaujaly, na druhou stranu ale chápu, že někoho můžou bavit. Jiný sport který by mi připadal vyloženě nezábavný asi nemám, na každém se dá najít něco, i když nejsem příliš sportovně založený člověk.

Mám ráda hodně sportů. A to jak je sledovat, tak i provozovat. Nejraději chodím běhat, lyžuji, jezdím na snowboardu, na kole. Také zkouším jezdit na skateboardu (v zimě na snowboardu) s padákem. Ráda sleduji hokej, basketbal, snowboardcross, biatlon a mnoho dalších. Co naopak nemám ráda je fotbal, který mě nikdy nezaujal a to z mnoha důvodů. Fotbal patří mezi nejrozšířenější a nejoblíbenější sporty nejen u nás, ale i po celém světě. Dnešní fotbal má velkou popularitu ve všech věkových kategoriích i světových národnostech. Jeden z hlavních důvodů dle mého názoru je ten, že je to dlouhé a zároveň se přitom nic neděje. V hokeji dají většinou alespoň jeden gól na jednu třetinu, ale ve fotbale je to zhruba jeden gól na celý zápas. Mám ráda, když je hra akční, když se dává hodně gólů a ve fotbale mi přijde, že se to moc nestává, ale možná se pletu. Také je můj názor velice ovlivněn tím, že v Brně se více prožívá hokej. HC Kometa Brno má více úspěchů, než Zbrojovka Brno. Když hraje Kometa doma, moc dobře to poznáte podle nespočtu diváku, kteří se objevují kolem DRFG arény. Na fotbal se nekoukám, ani ho nehraji. Neříkám však, že je špatný. Je to přece jen nejoblíbenější sport. Cením hráče, kteří fotbal hrají, protože musí mít skvělou fyzickou. Jako každý sport si najde své fanoušky, kteří ho budou milovat, hrát, koukat na něj. Já to ale nebudu.

Možná naše poslední společné pečení se žákyněmi ze 3L. Tentokrát jsme pekly podle Adély Dračkové a já jsem pro naši skupinku vymyslela činnost. Hodina byla vedena v němčině, někdy se muselo v češtině, ale i tak se holky snažily.

Mezi tím, kdy naše dílo bylo v troubě jsme si poslechly jednu písničku od Julia Schulze neboli Julita, která nazpívala písničku „Wenn du tantzt“ – když tančíš. Julitu najdete i na Instagramu. Doporučuji těm, kteří se učí německy, aby si na Instagramu našli nějakou osobnost z Rakouska nebo Německa, získáte novou slovní zásobu a naposloucháte si přímo ten jazyk. Doufám, že se holkám písnička líbila, já jsem si ji osobně oblíbila, je rytmická a když si ji pak přeložíte, tak zjistíte, že je trošku motivační a když se mě fakt nic nechce, tak mě trošku nakopne.

Žákyním jsem nasdílela dokument, ve kterém byl text písničky, ale chyběly v něm slova. Když žákyně potom poslouchaly písničku, tak prázdná slova doplnily do textu. Ne vždy to šlo dobře slyšet, ale zvládly to hezky. Text jsme potom společnou silou přeložily a řekly si význam písně.

Předávám i recept, který je velmi dobrý a hodí se akorát tak do tohoto počasí.

Řezy Margot:

1. Čokoláda Margot
2. 2 hrnky (cca 250 g) polohrubé mouky
3. 1 hrnek cukru krupice
4. 1 vanilkový cukr
5. 1 necelý prášek do pečiva
6. 2 vejce
7. 3 lžíce oleje
8. 3 lžíce mléka
9. 1 smetana (31 %, 33 %)
10. 1 čokoláda na vaření + tuk
11. Marmeláda dle chuti

Postup:

Rozehřejeme si troubu na 200 stupňů. Margot čokoládu nastrouháme na jemno do mísy. Přidáme dva hrnky mouky, prášek do pečiva a cukr. Vše promícháme a přidáme dvě vejce, mléko, smetanu a olej a mixujeme. Nachystáme si plech a dáme do něho pečící papír. Hotové těsto nalijeme do něj a dáme do trouby na 20–30 minut. Upečené těsto potřeme marmeládou. Ve vodní lázni rozpustíme čokoládu s tukem (já jsem ji dala jenom do mikrovlnky rozpustit a přidala jsem trošku másla). Po rozpuštění nalijeme těsto potřené marmeládou a necháme ztuhnout.

S Ádou Dračkovou, Kačkou Sekaninovou a Nikčou Ožvodílkovou ze 3L vám přejeme dobrou chuť☺

Kuřecí grilované maso s pepřovou omáčkou

4 čajové lžičky nakládaného zeleného pepře
 drcený černý pepř
 250 ml smetany ke šlehání
 100 ml bílého vína
 sůl
 pažitka
 bazalka
 lžička hladké mouky
 2 lžičky vody
 30 g másla
 grilovací koření
 kuřecí prsa
 jeden stroužek česneku
 olej

V hrnci si osmahneme na rozpuštěném másle zelený pepř (asi 30 s), poté přidáme bílé víno a necháme 5 minut vařit, aby se zredukoval alkohol. Přidáme smetanu a ve sklenici si rozmícháme hladkou mouku s vodou a přidáme do omáčky na zahuštění. Dochutíme černým pepřem a solí, dále přidáme bylinky. Kuřecí maso si naložíme v grilovacím koření, česneku a oleji den dopředu. Poté už jen dáme na gril a je opět hotovo.

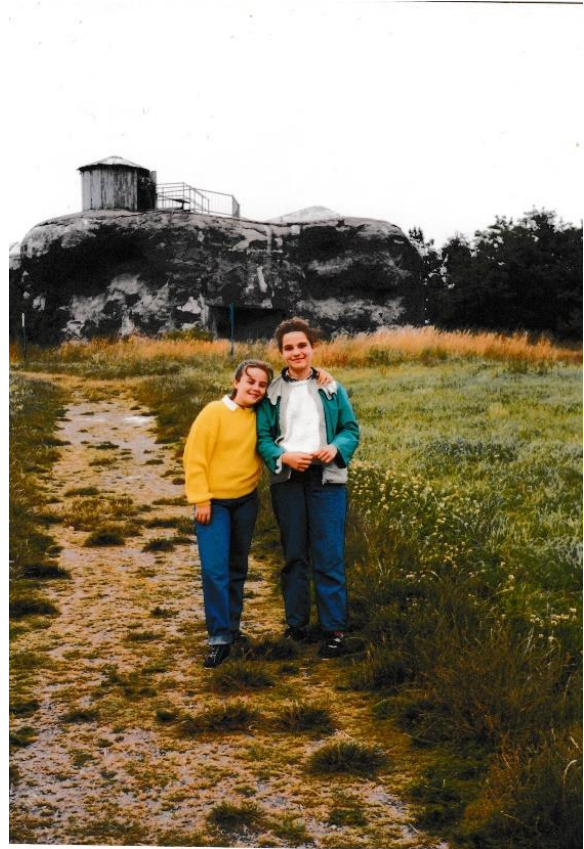
Poznej svého učitele

Autor: Redakce

V této rubrice našeho časopisu máte možnost hádat, kdo z učitelů se skrývá za mladistvým vzhledem na fotce. V minulém čísle jsme Vám představili Ing. Jana Grepla 😊.

Autor: Redakce

Kde jste se narodila a kde momentálně žijete?

Odpovím hádankou. Narodila jsem se ve městě, ve kterém se narodila matka T. G. Masaryka, Terezie, rozená Kropáčková. V současné době žiji v odlehlejší části města, ve kterém se narodil Josef Jambor, český malíř a krajinář.

Jak dlouho působíte tady u nás na škole? Kde jste působila předtím?

Ve škole učím dvanáctým rokem, přišla jsem z praxe. Do školy jsem nastoupila po mateřské. Jaselská je pojem a já jsem šťastná, že mohu být její součástí.

Jakou vysokou školu (aprobaci) máte vystudovanou?

Vystudovala jsem dvě vysoké školy, jednu v Hradci Králové a další v Olomouci. Studium na obou vysokých školách jsem směřovala k získání aprobace k výuce odborných zdravotnických předmětů.

Jaké učíte předměty a jaké jsou vaše další funkce na škole?

Učím odborné předměty a zároveň se starám o žáky s poruchami učení.

Co máte na naší škole ráda?

Výuku. Umění učit a naučit je celoživotní proces.

Co byste na škole naopak změnila?

Pokud by byla možnost, určitě bych přivítala místnost k relaxaci a odpočinku. Ale škola není nafukovací ☺.

Vzpomenete si jaký jste byla student? Měla jste někdy nějakou důtku nebo sníženou známku z chování? Jestli ano, tak za co?

Učila jsem se dobře, učení mě bavilo.

Co vy a tělesné tresty? Jste pro nebo proti? Zavést či nezavést?

Tohle téma bych ani neotevírala, myslím, že v dnešní době je tohle téma opravdu už passé. Školství neustále prochází spoustou změn. V současné době budu ráda, pokud se opět výuka vrátí do normálních kolejí a obnoví se prezenční výuka.

Jak se Vám komunikuje s rodiči? Zažila jste už nějakého rozzlobeného rodiče?

Jak kdy, rozlobení rodiče jsou do jisté míry součástí školního prostředí. Jsou to rodiče a mnohdy je pro ně těžké unést neúspěchy a problémy svých dětí. Všechno chce svůj čas.

Kdo nebo co v životě byl váš nejlepší učitel?

Na to bych odpověděla citátem: Život a čas jsou nejlepší učitelé na světě.

Co Vás nejvíce baví a na druhou stranu štve na této profesi?

Nejvíc mě baví výuka. Co mě trápí je nedostatek času. Pokud chcete brát tohle zaměstnání zodpovědně, tak je to na čas opravdu velmi náročné. Občas si připomínám dobu 19. století, kdy žena pokud chtěla učit tak to musela být svobodná nebo vdova, bylo to silně omezující, ale asi to mělo něco do sebe. Je těžké rovnoměrně dělit čas mezi zaměstnání a rodinu. Ovšem toto nařízení trvalo do začátku první světové války, protože se zjistilo, že ženám chyběl potřebný náhled na některé aspekty života, protože neměly vlastní zkušenosti s rodinou, dětmi. Navíc odpůrci tohoto nařízení poukazovali na diskriminaci žen. Takže i když je toho někdy opravdu hodně, jsem ráda, že žiju tak jak žiju.

Jaká akce, kterou pořádala naše škola, byla pro Vás nejzajímavější?

Poslední konference ošetřovatelství. Přednáška od MUDr. Honzáka byla velmi zajímavá a vtipná.

Máte nějakého oblíbeného žáka? Jaká je Vaše oblíbená třída?

V současné době učím ve 4. C, tímto je zdravím a přeji jim úspěšné zvládnutí maturitní zkoušky. Učí se mi tam velmi dobře, mám celou třídu moc ráda.

S jakým zaměstnancem školy, či pedagogickým kolegou nejvíce kamarádíte? S kým se Vám nejlépe spolupracuje?

Nejlépe se mi spolupracuje s lidmi, kteří jsou spolehliví a plní si své úkoly.

Chtěla jste být učitelkou už od dětství? Pokud ne, proč jste se stala učitelem?

Učitelkou jsem chtěla být už jako malá. Moje matka byla učitelka, na rozdíl od ní, jsem se k tomu dopracovala poněkud kostrbatě.

Máte nějaký životní vzor?

Životních vzorů mám více a dalo by se říct, že se mění. Asi nejvíc mě v poslední době oslovil životopis Hedy Margoliové – Kovályové, doporučuji přečíst si knihy od ní nebo zhlédnout dokument od Heleny Třeštíkové: Hitler, Stalin a já.

Jaké máte ráda seriály a filmy?

V současné době detektivky, odpočinu si u nich, pokud nežehlím.

Jakou posloucháte hudbu a máte oblíbeného interpreta?

Hudbu moc neposlouchám, spíš vůbec. Pouze skladby, které si syn nacvičuje při hře na klavír. A když už, tak si přehraju nějakou gramofonovou desku. Posledně to byla deska Innuendo od Queen. Ale už je to nějaký ten pátek.

Jaké čtete knihy?

Všechny, hlavně detektivky, psychologické, odborné, životopisy. V poslední době mě velmi oslovily knihy:

Heda Margoliová – Kovályová (tu už jsem zmiňovala). Její knihy: Na vlastní kůži a kniha Hitler, Stalin a já, pro mě byly silným zážitkem.

Dagmar Šimková – Byli jsme tam taky.

Vřele všem čtenářům doporučuji.

Jinak v domě mám několik svých zákoutí a v každém mám připravené knihy, časopisy ke čtení. Je jich opravdu hodně, také mám v záloze připravené další knihy, které bych si chtěla přečíst.

Jaké máte koníčky? Provozujete nějaký sport?

Ze sportu tak maximálně rychlou chůzi, ta se na praxi hodí. Ráda si čtu, zkouším háčkovat, zahradničím...

Jaké je Vaše nejoblíbenější jídlo a jaké naopak nemusíte?

Mám ráda těstoviny na jakýkoliv způsob, nesháním rajskou omáčku.

Máte domácího mazlíčka?

Máme doma více domácích mazlíčků, tři kočky, andulku a rybičky. Začalo to jednou kočkou a pomalu se nám ten zvěřinec rozrůstá.

Co dělá taková učitelka, když má dva měsíce prázdnin?

I o prázdninách pracuje, dohání to, co nestihla během školního roku. Mám pocit, že je toho čím dál víc.

Jaké máte plány do budoucna? (5 až 10 let)

Na to bych odpověděla citátem Woodyho Allena „Chceš-li pobavit Boha, seznam ho se svými plány do budoucna.“

A máme tady poslední otázku. Máte nějakou zajímavou nebo vtipnou historku z pedagogické praxe?

Já myslím, že to by byla lepší otázka pro žáky, kteří mají spoustu vtipných zážitků na téma „učitel“. Dobře to vystihuje vtip z distanční výuky:

Distanční výuka

První pokusy o výuku po internetu: Hodina začala, učitel se zjevil na obrazovce...

Učitel: „Nevíte, jak se v tomhle zvyšuje hlasitost?“

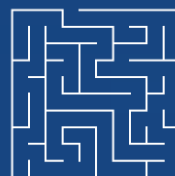
Žáci: „Alt+F4.“

Učitel zmizel, hodina skončila.

Vážení čtenáři, máme pro Vás další nelehký úkol! Kdo ví, jaký předmět je na obrázku a k čemu slouží? Vítěz tipovací soutěže získá opět sladké ceny 😊

Autor: Mgr. Tomáš Novotný

Řešení rébusu č. 1 z minulého čísla:

$$4+11+3+11+0+1=?$$

30

Zadání rébusu č. 1

Google doodle

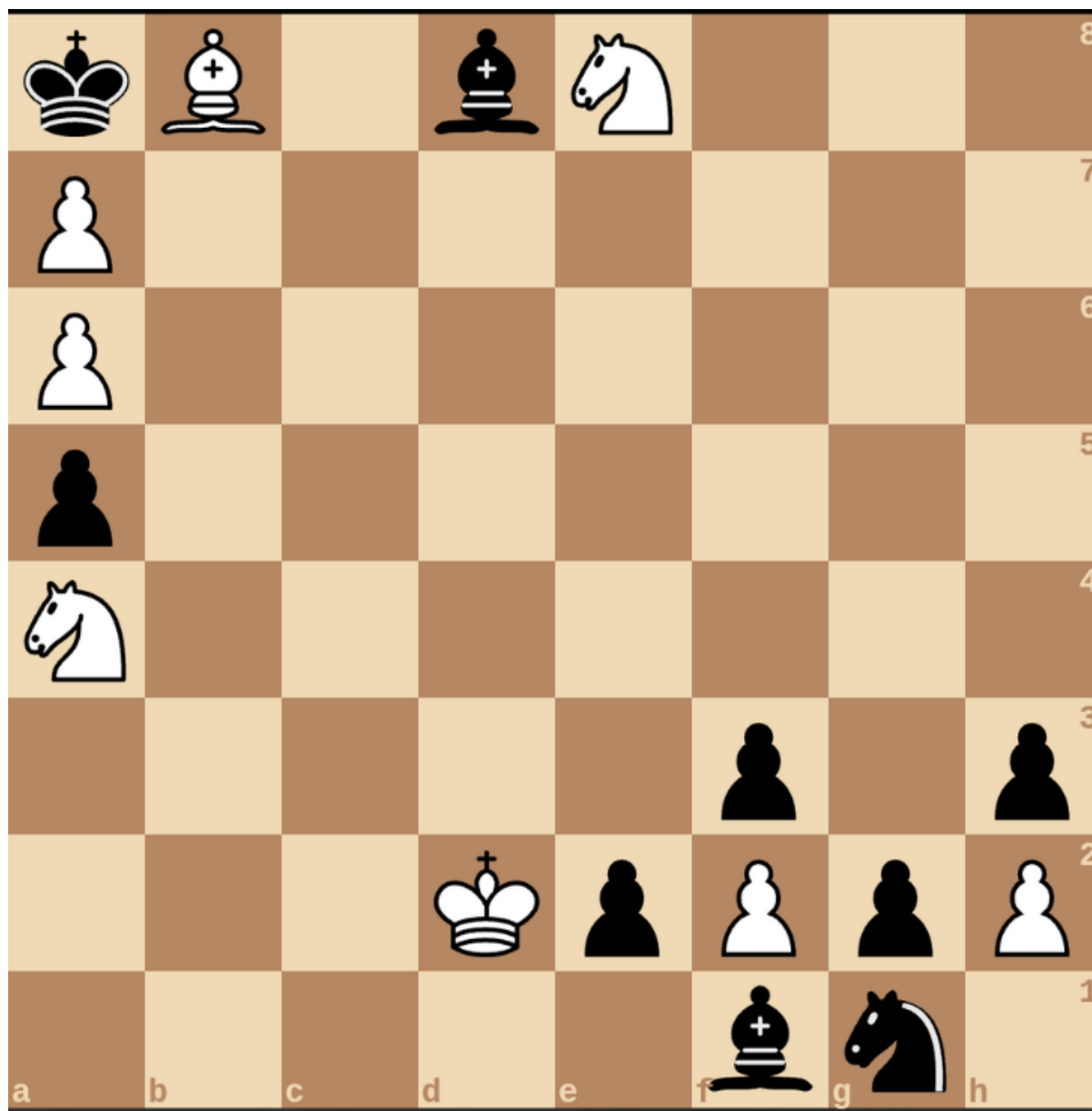
Společnost Google v rámci svého vyhledávače dělá doodly, což jsou obrázky, nebo i hry, které mají něco, nebo někoho významného připomenout. Vaším úkolem je tedy poznat, kterou osobu připomíná první doodle a který den druhý doodle.

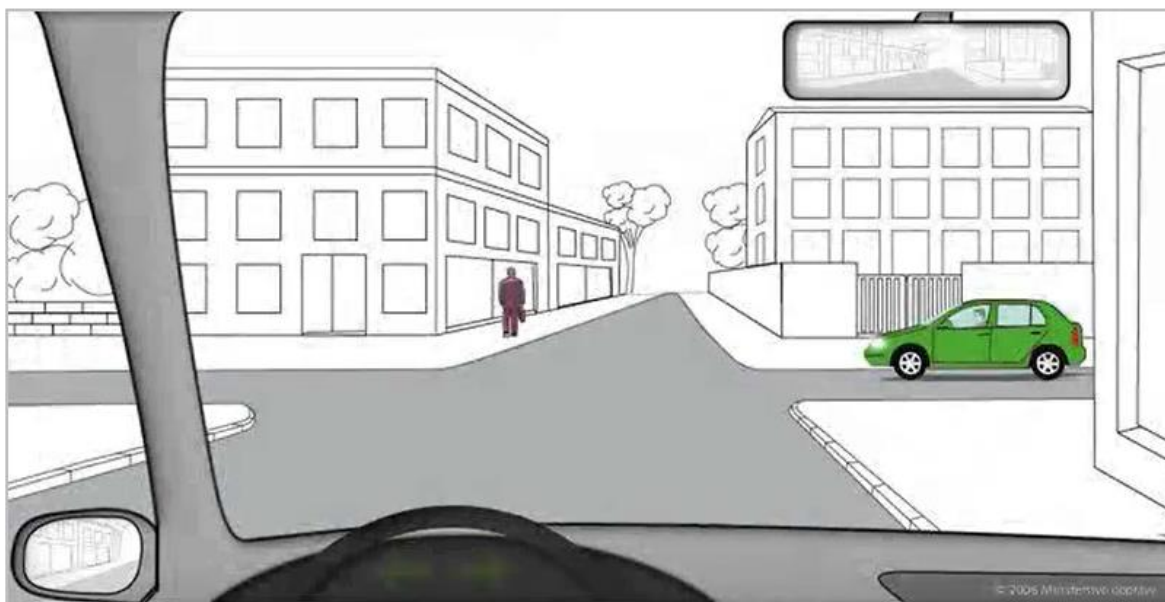
Zadání rébusu č. 2

Šachová úloha

I když většina lidí nehraje šachy aktivně, základy hry by měli zvládnout všichni. Nyní jste bílý hráč a vaším úkolem je dát černému králi mat 2. tahem. Dokážete to?

Jako řidič automobilu z výhledu projedete touto křižovatkou:

A

Jako první, protože zelené vozidlo, které přijíždí zprava, vám musí dát přednost v jízdě.

B

Jako druhý, protože zelené vozidlo, které přijíždí zprava, má přednost v jízdě.

C

Jako první nebo druhý. Vozidla projíždějí křižovatkou v pořadí, v jakém k ní přijela.

Správná odpověď

(B) Jako druhý, protože zelené vozidlo, které přijíždí zprava, má přednost v jízdě.

Rozvolnění protikoronavirových opatření (6. 4. 2021)

Od 12. dubna se budou ve školách střídat žáci prvního stupně, do školek se vrátí jen poslední ročníky. Další uvolnění docházky bude podle plánu Ministerstva školství následovat nejdříve 19. dubna, kdy se má obnovit praktická výuka na středních školách a posledních ročnících vysokých škol. Termín ale bude ještě upřesněn.

Kvůli návratu dětí do škol vláda podle viceministra Karla Havlíčka uvolní od následujícího pondělí provoz prodejen s dětským oblečením a obuví a papírnictví. Dále budou moci fungovat prodejny pietního zboží, čistírny, prádelny, zámečnictví, provozovny oprav zařízení pro domácnosti nebo prodej náhradních dílů pro auta a stroje. Umožněn bude provoz služeb pro projektovou činnost, psychologické poradenství a diagnostika.

Otevřít budou moci také farmářské trhy, ale s omezeními. Prodejci například nebudou smět nabízet občerstvení k přímé konzumaci, na tržištích tak nebudou smět být místa k sezení.

Zoologické a botanické zahrady mohou od pondělí obnovit provoz ve venkovních prostorech. Naplnit budou smět maximálně 20 procent kapacity.

Ministři po jednání vlády potvrdili, že 11. dubna skončí nynější nouzový stav. Protiepidemická opatření budou poté vycházet z nového pandemického zákona, na kterém se vláda dohodla s opozicí.

Spolu s nouzovým stavem skončí také zákazy cestování mezi okresy a nočního vycházení. Nově se také bude moci setkávat deset lidí uvnitř a 20 venku. Vycestovat z okresu svého bydliště lidé za běžných okolností nesměli od začátku března.

Výměna ministrů zdravotnictví (7. 4. 2021)

Vládu Andreje Babiše čeká další změna. Premiér se rozhodl vyměnit klíčového ministra, jehož do vlády sám nominoval. Ministra zdravotnictví Jana Blatného střídá ředitel Fakultní nemocnice Královské Vinohrady Petr Arenberger.

Konec nouzového stavu (11. 4. 2021)

Od půlnoci z neděle na pondělí přestává platit nouzový stav, který vláda vyhlásila kvůli epidemii nemoci covid-19. Řada omezení ale zůstává.

Nouzový stav sice končí, vláda ale většinu stávajících opatření vyhlásila znovu s platností od pondělního rána. Nová opatření se místo krizového zákona opírají o čerstvě schválený pandemický zákon. Z dlouhé řady zákazů ale některé zmizely. Největší změnou je návrat části dětí do škol.

Končí zákaz cestování mezi okresy, noční zákaz vycházení a také zákaz návštěv ve věznicích. Co se týče setkávání, mělo od pondělí platit pravidlo maximálně 20 lidí pod širým nebem nebo 10 lidí uvnitř. Za dodržení tohoto pravidla vláda hodlala povolit spolkové, taneční, tradiční a další podobné akce, slavnosti, poutě, přehlídky, ochutnávky a oslavy. Nový ministr zdravotnictví Petr Arenberger však oznámil, že chce zachovat omezení setkávání na 2 osoby.

Pro svatby či pohřby bude platit omezení do 15 lidí. Shromažďovací právo, o které se opírají například veřejné demonstrace, vláda omezila na 100 lidí.

V pondělí se do škol a školek mohou vrátit první děti. Podmínkou je provedení neinvazivního antigenního testu, a to dvakrát týdně. Testovat se budou i zaměstnanci, a to

dvakrát týdně, pokud přicházejí do kontaktu s dětmi, ostatní jen jednou. Testovat se nemusejí plně naočkované osoby a ti, kdo v předchozích 90 dnech prodělali covid-19.

Do školek se vrátí děti z posledního ročníku předškolního vzdělávání, děti v přípravných třídách, žáci na 1. stupni základních škol a žáci v oboru vzdělání Praktická škola jednoletá a Praktická škola dvouletá. Školy s nejvýše 75 žáky na 1. stupni, které mají pro 1. stupeň samostatnou budovu včetně školní jídelny, budou moci fungovat normálně, v ostatních se třídy budou po týdnech střídát, takže do školy půjde vždy jen polovina tříd.

Žáci 2. stupně, kteří mají problémy s prospěchem, a žáci 9. tříd, kteří se učí na přijímací zkoušky, budou smět na skupinové konzultační hodiny. Limit je 6 žáků v jedné skupině. Individuálně se může vyučovat na základních uměleckých školách, jazykových školách s právem státní jazykové zkoušky a vzdělávacích institucích poskytujících jednoleté kurzy cizích jazyků s denní výukou.

Otevírají se prodejny dětského oblečení a obuvi, papírnictví, prádelny a čistírny, zámečnictví, provozovny oprav zařízení pro domácnosti nebo prodej náhradních dílů pro auta a stroje a prodej pietního zboží. Mohou otevřít i venkovní stánky a trhy, prodávat ale mohou jen jídlo. Vláda umožnila otevřít provozovny služeb pro projektovou činnost, psychologické poradenství a diagnostiku.

Provoz výdejních okének a restaurací pro ubytované hosty se protáhne o jednu hodinu do 22:00.

Otevírají se zoologické a botanické zahrady, ale pouze venkovní prostory. Do areálů je možné najednou vpustit nanejvýš pětinu maximálního počtu lidí.

Úprava opatření (12. 4. 2021)

Ministr zdravotnictví Petr Arenberger (za ANO) provedl další změnu ve vládních opatřeních. Novinkou je upřesnění toho, jak mohou sportovci nově trénovat. Trénink bude možný po skupinkách o dvou hráčích. Na hřišti takovýchto skupin bude moct být až 6 a jednotlivé skupiny mezi sebou musí dodržet desetimetrové rozestupy.

Vláda rovněž schválila šestičlenné konzultační skupiny pro žáky závěrečných ročníků a také pro další žáky ohrožené studijními neúspěchy. Toto nařízení podle ministra bude platit od 19. dubna.

Naopak zatím se ještě neobnoví výuka na středních a vyšších odborných školách a v posledních ročnících vysokých škol. Skupina MeSES navrhla její obnovení až nejdříve od 26. dubna dle epidemické situace. Přesné termíny ale ministr nechtěl uvádět.

Petr Arenberger informoval, že svatby a pohřby bude možné pořádat uvnitř i venku v maximálně 15 lidech. Vláda dnes opět potvrdila návrat k opatření, kdy se venku i uvnitř mohou sejít maximálně dva lidé.

Postupné rozvolňování (22. 4. 2021)

Vláda rozhodla, jak bude pokračovat rozvolňování protiepidemických opatření. Místo stupňů systému PES bude postupovat ve vlnách a řídit se „balíčky“. Zbytek obchodů, trhů a vybrané služby, podobně jako muzea a památky, vláda za pokračující příznivé epidemické situace otevře 3. května. Po čtvrtěním jednání kabinetu to oznámil ministr dopravy, průmyslu a obchodu Karel Havlíček (za ANO). Zároveň poprvé představil systém, podle kterého se nyní bude rozvolňování opatření v Česku řídit.

BALÍČKY PRO NÁVRAT ZPĚT DO NORMÁLNÍHO ŽIVOTA					
BALÍČEK 1	BALÍČEK 2	BALÍČEK 3	BALÍČEK 4	BALÍČEK 5	BALÍČEK 6
od 12. 4. 2021, zde je další fáze 26. 4. 2021	od 3. 5. 2021 (nebudou-li k 26. 4. známky zhoršování epidemie)	Podle epidemické situace (<100/100tis týdně za 7 dnů)	Podle epidemické situace (<75/100tis týdně za 7 dnů)	Podle epidemické situace (<50/100tis týdně za 7 dnů)	Podle epidemické situace (<25/100tis týdně)
<ul style="list-style-type: none">Papírnictví a prodejny s oblečením a obuví pro děti. (již proběhlo)Zoologické a botanické zahrady v omezeném režimu. (již proběhlo)Venkovní trhy (pouze potraviny). (již proběhlo)Venkovní prostory muzeí a expozic.	<ul style="list-style-type: none">Služby péče o tělo v režimu 1:1 (oba negativní test, ochrana dýchacích cest, s vyloučením činností, při kterých dochází k narušení integrity kůže)Provozovny péče o zvířataDosud uzavřený maloobchod (s přísným hyg. epid. režimem).*Venkovní trhy (veškerý sortiment, s přísným hyg. epid. režimem).*Lázně – zdravotní péče samopláteč – pouze post-Covid (ne krátkodobé pobyty, omezení zahraničních hostů).Galerie, muzea a památky bez skupinových prohlídek.** <p>* pouze bude-li celostátní incidence <100/100tis týdně. ** pouze v krajích s incidencí <100/100tis týdně</p>	<ul style="list-style-type: none">Ostatní služby s ochranou dýchacích cest a s omezením.Svatby a pohřby (navýšení počtu účastníků venku na 30 osob).	<ul style="list-style-type: none">Divadla, koncerty venku s hyg.epid.režimem.Hřady a zámky s hyg. epid.režimem.Zahradky restaurací s hyg. epid.režimem.Hotely a penziony max 25 % kapacity s testem, s hyg. epid. režimem, s vyloučením nočních akcí.Sport venku ve skupinách max 20 osob s vyloučením vnitřních prostor.Sport uvnitř v režimu 1:1 s testem.Sport s diváky s omezením a hyg. epid. režimem.Svatby a pohřby (uvnitř max 30 osob, venku max 50 osob).	<ul style="list-style-type: none">Bazény, sauny, wellness s testem, omezením, hyg. epid. režimem.Divadla a koncerty uvnitř s omezeními, hyg. epid. režimem.Kina s omezením a testem.Interiéry restaurací s testem, omezením, hyg. epid. režimem.Bazény, sauny, wellness s testem, omezením, hyg. epid. režimem.Sport uvnitř s testem, omezením, hyg. epid. režimem.Svatby a pohřby (uvnitř max 100 osob, venku max 250 osob).	<ul style="list-style-type: none">Ochrana dýchacích cest a další opatření budou upřesněna.

System PES nahrazují takzvané Balíčky pro návrat zpět do normálního života. Vláda bude otevírat obchody a služby postupně na základě počtu nakažených na 100 000 obyvatel. Nutné bude dosáhnout nejvýše stovky infikovaných na 100 000 obyvatel. Nyní počet podle Havlíčka činí 177. Pravidla, za kterých bude od dalšího týdne rozvolnění možné, bude kabinet ještě upřesňovat.

Balíček 1 (od 12. dubna, část 26. dubna)

- papírnictví a prodejny s oblečením a obuví pro děti (již se uskutečnilo)
- zoologické a botanické zahrady v omezeném režimu (již se uskutečnilo)
- venkovní trhy, ale pouze potraviny (již se uskutečnilo)
- venkovní prostory muzeí a expozic

Balíček 2 (od 3. 5. 2021, nebudou-li k 26. 4. známky zhoršování epidemie)

- služby péče o tělo v režimu dvou osob. Obě budou muset mít negativní test (PCR či antigenní), ochranu dýchacích cest. Týkat se to nebude činností, při kterých dochází k narušení integrity kůže
- provozovny péče o zvířata
- dosud uzavřený maloobchod za předpokladu, že bude celostátní incidence pod 100 případů na 100 tisíc obyvatel za posledních 7 dnů
- veškerý sortiment na venkovních trzích za předpokladu, že bude celostátní incidence pod 100 případů na 100 tisíc obyvatel za posledních 7 dnů
- lázně pro lidi, kteří prodělali covid
- galerie, muzea a památky bez skupinových prohlídek v krajích, kde bude pod 100 případů na 100 tisíc obyvatel za posledních 7 dnů

Balíček 3 (když bude pod 100 případů na 100 tisíc za posledních 7 dnů)

- ostatní služby s ochranou dýchacích cest a s omezením
- svatby a pohřby (navýšení počtu účastníků venku na 30 osob)

Balíček 4 (když bude pod 75 případů na 100 tisíc za posledních 7 dnů)

- divadla, koncerty venku s epidemiologickými pravidly
- hrady a zámky s epidemiologickými pravidly
- zahrádky restaurací s s opatřeními

- hotely a penziony, zaplněny budou moci být jen z 25 procent, podmínkou bude test
- sport venku ve skupinách maximálně 20 osob
- sport uvnitř v režimu 1:1 s testem
- svatby a pohřby (uvnitř maximálně 30 osob, venku maximálně 50 osob)

Balíček 5 (když bude pod 50 případů na 100 tisíc za posledních 7 dnů)

- bazény, sauny, wellness s testem
- divadla a koncerty uvnitř s omezením
- kina s protiepidemickým opatřením a testem
- interiéry restaurací s testem, platit budou protiepidemická opatření
- bazény, sauny, wellness s testem
- sport uvnitř s testem
- svatby a pohřby (uvnitř maximálně 100 osob, venku maximálně 250 osob)

Balíček 6 (když bude pod 25 případů na 100 tisíc za posledních 7 dnů)

- ochrana dýchacích cest a další opatření budou upřesněna

Jak se vrátí žáci do škol (22. 4. 2021)

Ministerstvo zdravotnictví ve čtvrtek představilo, za jakých podmínek se budou vracet děti do škol. Záležet bude na počtu nakažených na sto tisíc obyvatel za posledních sedm dní. Nejprve by se měla obnovit praktická výuka na středních školách, poté by měli do lavic usednout v rotační výuce žáci 2. stupně základních škol.

BALÍČKY PRO NÁVRAT ZPĚT DO NORMÁLNÍHO ŽIVOTA — ŠKOLY

BALÍČEK 1

od 12.4.2021, další fáze 26.4.2021

- výuka na 1.stupni základních škol v rotačním systému (již proběhlo)
- výuka předškolních dětí v mateřských školách (již proběhlo)
- praktická výuka na středních školách
- praktická výuka na vysokých školách (pouze poslední ročníky)
- mateřské školky + dětské skupiny + lesní školky a podobná zařízení*
- Organizovaný amatérský sport dětí a mládeže venku po dvojicích, celkem max 12 osob (6 dvojic) na sportovišti o výměře min 15m² na 1 osobu (testování, kontroly dodržování hyg. epid. režimu a sledování výskytu nálezů v klubech).

*pouze v krajích s incidencí <100/100tis týdně

BALÍČEK 2

od 3. 5. 2021
(nebudou-li k 26.4. známky zhoršování epidemie)

- 2. stupeň základních škol (a nižší stupně víceletých gymnázií a šlechtě konzervatoře) v rotačním systému*
- Organizovaný amatérský sport dětí a mládeže venku (ve skupinách max. 20 osob na jednom odděleném sportovišti o ploše min 15m² na 1 osobu)*.

*pouze v krajích s incidencí <100/100tis týdně

BALÍČEK 3

Podle epidemické situace
(<100/100tis týdně za 7 dnů)

- Praktická výuka na vysokých školách s testem a ochranou dýchacích cest (platí pro ostatní ročníky).

Vláda vydala nové opatření na omezení obchodu (23. 4. 2021)

Vláda během online zasedání schválila opatření o omezení obchodu. Reagovala tak na čtvrtelní zrušení opatření Nejvyšším správním soudem (NSS). Předchozí opatření bylo v rozporu s pandemickým zákonem. Podle soudu hlavní vada opatření spočívala v tom, že nebylo vydáno s předchozím, ale až s následným souhlasem vlády. Bez předchozího souhlasu vlády může ministerstvo zdravotnictví podle pandemického zákona vydávat opatření jen tehdy, když hrozí nebezpečí z prodlení, což v tom případě nedoložilo.

Rozvolnění (26. 4. 2021)

Od pondělí 3. května čeká Česko další rozvolnění. Týkat se bude škol nebo třeba služeb.

Školy

V Karlovarském, Královohradeckém a Plzeňském kraji se vrátí do lavic žáci 2. stupně základních škol.

Učit se budou v rotační výuce, nosit budou muset roušky. Povinné bude také testování.

V případě dobré epidemiologické situace by mohlo dojít k otevření 2. stupňů základních škol i v Praze a Středočeském kraji. Tam by se také mohli vrátit do školek všechny děti. Finální rozhodnutí padne na vládě ve čtvrtek.

Ve čtvrtek se budou řešit i rozšíření počtu venku trénujících sportovců do 18 let z 12 na 20. Nutný by byl test, platil by i ten ze školy.

Služby

Od pondělí 3. května bude obnoven provoz holičství, kadeřnictví, pedikúry, manikúry, masérské, kosmetické nebo regenerační služby, péče o zvířata nebo lázeňské léčebně rehabilitační péče. Do lázní mohou i samoplátci, ovšem jen ti, kteří budou léčit následky covidu.

K využití těchto služeb bude potřeba antigenní či PCR test. Ten nepotřebují naočkovaní a ti, kteří covid prodělali v posledních 90 dnech.

O případném otevření obchodů by měla vláda rozhodnout ve čtvrtek. Podmínkou pro to je, aby se počet případů na 100 tisíc obyvatel přiblížil stu. Nyní je to 163.

Briefing po jednání vlády (26. 4. 2021)

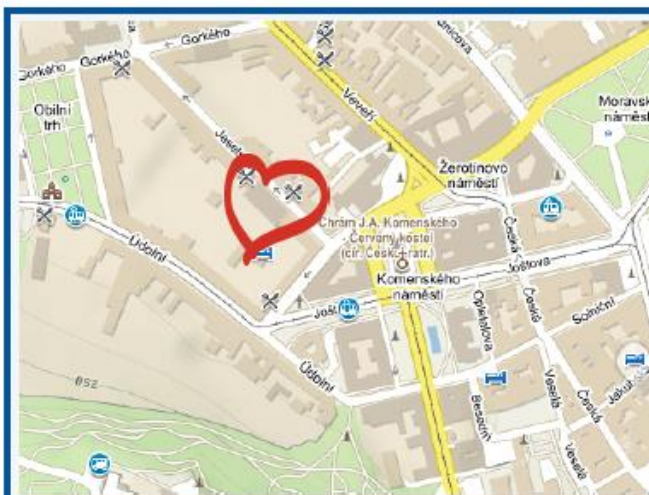
V pondělí 3. května otevřou holičství, kadeřnictví, pedikúry, manikúry a další vybrané služby péče o tělo. V pondělí o tom rozhodla vláda premiéra Andreje Babiše (ANO). K využití služeb bude potřeba mít antigenní nebo PCR test.

Podle dřívějších vyjádření ministrů budou muset mít lidé, kteří budou chtít nově otevřené služby využít, negativní test na koronavirus, a to buď PCR, či antigenní. Testy musí být provedeny v odběrovém místě, nemohou si ho tedy udělat lidé sami doma. Antigenní mají platnost 72 hodin po odběru, PCR test pak sedm dní. Přístup ke službám mají ti, co onemocněli prodělali, a to po dobu 90 dní od prvního potvrzeného testu a také lidé, kteří mají potvrzení o očkování.

Vláda schválila také možnost oprav u maturit. Neúspěšní maturanti dostanou letos navíc možnost opravy didaktických testů v červenci a opravy praktické zkoušky do konce léta. Ministerstvo tak navýší počet opravných pokusů z běžných dvou na tři.

Kde nás najdete?

Kontakty:

Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská, příspěvková organizace

Jaselská 7/9, Brno 602 00

Tel.: 541 247 125

E-mail: zklusakova@szs-jaselska.cz

www.szs-jaselska.cz

www.facebook.com/SZŠ-Jaselská-Brno

Redakce

Šéfredaktor – Mgr. Jaroslav Miřyna

Asistent šéfredaktora – Soňa Dohnalová (4L)

Asistent šéfredaktora – Monika Pisková (4L)

Přispěvatelé jednotlivých rubrik

Literární soutěž – Tereza Machů (3L)

Recept – Monika Pisková (4L)

Toulavé boty – Mgr. Barbora Havlenová

Zajímavý koníček – Jakub Kuča (absolvent školy)

Úvaha – Jakub Sedlák (absolvent školy)

Vyslechni svého učitele... – Redakce

Kronika školy aneb co se událo ve škole... – Mgr. Jaroslav Miřyna

Rébus – Mgr. Tomáš Novotný

Umístění časopisu na stránkách školy

http://www.szs-jaselska.cz/aktivity_skoly/kuryr.php

1. místo
v kategorii - střední školy v Jihomoravském kraji 2018
časopisu
Jaselský kurýř

3. místo
v kategorii - střední školy v Jihomoravském kraji 2017
časopisu
Jaselský kurýř

Finalista soutěže

O neinspirativnější středoškolský časopis roku 2017

Odborový svaz novinářů a pracovníků medií České Republiky

**Střední zdravotnická škola, Brno,
Jaselská, příspěvková organizace
Jaselská 7/9, 602 00 Brno**

